

ԱԶԱՏԱՄԱՐՏԻԿԻ ՅԻՇԱՏԱԿԻՆ

Կոպերդ դանդաղ իրար են գգուում,
 Զեզ այցելում են քաղցրիկ երագներ,
 Պարզ ու քինջ՝ ինչպէս հեռու անցեալում,
 Ճարտարցի արծիւ, իմ յոգնած ընկեր:

Մագեր՝ խոնուած ամպերի նման,
 Տանջուած տերեւի պէս խոնարհուող աչքեր,
 Չեռքեր՝ կարօտով գրկած ապագան,
 Ճարտարցի արծիւ, հեռացող ընկեր:

Երկար է կեանքը, կամ գուցէ շատ կարճ,
 Զո կեանքը անձիր յաւերժութիւն էր,
 Եւ յաղթանակը կանչում էր յառաջ,
 Ճարտարցի արծիւ, իմ յաղթող ընկեր:

Ծարաւ ծաղկաթերթին մի կաթիլ ցօղ,
 Աստուածային ծիածանը ցօղի մէջ,
 Խաղաղութիւն՝ ժողովրդին յաղթող,
 Ու յիշատակ հերոսներին յաւերժ:

ԳԷՈՐԳ ՀՆԶԱՅԵԱՆ